

ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਮੀਲਵਾਦ ਦੇਣਾ

(19:13-15)

ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿਆਹ ਤੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਦੀ ਸੁਭਾਵਕ ਪੈਰਵੀ ਹੈ (19: 1-12)। ਭਲਾ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਕਾਲਜ਼ਮ ਦੇ ਕਾਰਣ ਨਾਲੋਂ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਕਾਰਣ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ? ਅਸੀਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਲੂਕਾ ਨੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਛਰਿਸੀ ਅਤੇ ਮਸੂਲ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੇ ਬਾਅਦ ਰੱਖਿਆ ਹੈ (ਲੂਕਾ 18: 15-17)। ਮੱਤੀ ਦੇ ਪਿੱਛਲੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਸਬਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਇਕ ਬਾਲਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ (18: 1-6, 10); ਪਰ ਇੱਥੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਝਾਤਿਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਆਉਣਾ (19:13ਉ)

^{13ਉ}ਤਦ ਛੋਟੇ ਬਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਲਿਆਏ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੇ।

ਆਇਤ 13ਉ. ਇੱਥੇ ਬਾਲਕਾਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ (*paidion* ਤੋਂ) ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਨਵਜੰਮੇ ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਨਿਆਂਛਿਆਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਕੁਝ ਸੰਦਰਭਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵੱਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ (ਮਰਕੁਸ 5: 39, 42)। ਲੂਕਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ‘‘ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਇਵਾਣਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਹਦੇ ਕੋਲ ਲਿਆਏ’’ (ਲੂਕਾ 18: 15)। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖੋਂ ਵੱਖ ਦੇ ਉਮਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਕੋਲ ਲਿਆਏ ਹੋਣ। ਮਰਕੁਸ ਅਤੇ ਲੂਕਾ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਅਧੂਰਾ ਵਾਕ “ਲਿਆ” ਰਹੇ ਸਨ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਹਦੇ ਕੋਲ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਆਉਣਾ ਲੱਗ ਹੋਇਆ ਸੀ (ਮਰਕੁਸ 10: 13; ਲੂਕਾ 18: 15)।

ਮਾਪਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਣ ਦੀ ਰਵਾਇਤ ਯਾਕੂਬ ਸਿੰਨੀ ਹੀ ਪੁਰਾਣੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੜਪੋਤਿਆਂ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ (ਉਤਪਤ 48: 14-16)। ਯਿਸੂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਇਹ ਰਵਾਇਤ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਬੀਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਸ਼ਹੂਰ ਗੁਰੂਆਂ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੇਣ ਲਈ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ।¹ ਟਾਲਮੁਡ ਦੇ ਇਕ ਛੋਟੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੀ ਇਕ ਰਵਾਇਤ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਕਰਦੀ ਹੈ:

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਯਾਨੂੰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਅਤੇ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਜੇ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਅਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਕ ਖੂਬਸੂਰਤ ਰਵਾਇਤ ਸੀ। ਗਿਆਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਇਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਪੂਰਾ ਦਿਨ ਅਤੇ ਤੇਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਮੁੰਡੇ [ਨੂੰ] ਘੁਮਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਰ ਬਜ਼ੁਰਗ ਦੇ

ਅੱਗੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸੀਰਵਾਦ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਲਈ ਦੁਆ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਤੋਰੇਤ ਦਾ ਮੁਤਾਲਿਆ ਭਾਵ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਭ ਕਰਮਾਂ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਵੇ।¹⁴

ਜਿਸੂ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਪੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਬੇਹਤਰੀਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੇਟੇ ਅਤੇ ਬੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਗੁਰੂ ਜਿਸੂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਭਰੀ ਮੰਜ਼ੂਰੀ ਅਤੇ ਦਿਲੇਰੀ ਮਿਲ ਜਾਵੇ।

ਚੇਲਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ (19:13ਆ)

^{13ਆ}ਪਰ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਝਿੜਕਿਆ।

ਆਇਤ 13ਆ. ਜਿਸੂ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਣਾ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਣ ਹੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਐਨੀ ਛਿਕਰ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੇਲਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਸੰਜੀਦਰੀ ਭਰੀ ਸੀ। ਝਿੜਕਿਆ (epitimao ਤੋਂ) ਵਿਚ ਧਮਕਾਉਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਚੇਲਿਆਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਹਰਕਤ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸੂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਨਤਾ ਉੱਤੇ ਸਬਕ ਦੇਣ ਲਈ ਇਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ (18: 1-4)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਿਸੂ ਦਾ ਸਿਖਾਉਣ ਅਤੇ ਚੰਗਿਆਈ ਦੇਣ ਦਾ ਕੰਮ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਲੋਕ ਜਿਸੂ ਨੂੰ ਯਤੁਸਲਮ ਵਿਚ ਜਾਣ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਦਾ ਕਾਰਣ ਮੰਨ ਰਹੇ ਸਨ।

ਜਿਸੂ ਦਾ ਅਸੀਰਵਾਦ (19:14, 15)

¹⁴ਤਦ ਜਿਸੂ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਬਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਾ ਆਖੋ ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਤੋਂ ਨਾ ਵਰਜੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਸੁਰਗ ਦਾ ਰਾਜ ਇਹੋ ਜਿਹਿਆਂ ਦਾ ਹੈ। ¹⁵ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਉੱਥੋਂ ਚੌਲਿਆ ਗਿਆ।

ਆਇਤ 14. ਜਦ ਮਾਪੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਸੀਰਵਾਦ ਦੁਆਉਣ ਲਈ ਜਿਸੂ ਕੋਲ ਲਿਆਉਂਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੜੇ ਰਹਿਮ ਨਾਲ ਕਬੂਲ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ‘ਬਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਾ ਆਖੋ ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਤੋਂ ਨਾ ਵਰਜੇ।’ ਝਿੜਕ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਝਿੜਕ ਮਿਲ ਗਈ ਸੀ। ਪ੍ਰਭੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ‘ਨਰਾਜ਼’ ਸੀ (ਮਰਕੁਸ 10: 14)। ਉਸ ਨੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਜੋ ਵੀ ਕੋਈ ਸੁਰਗ ਵਿਚ ਜਾਣ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹਦੇ ਲਈ ‘ਮੁੜਨਾ, ਅਤੇ ਛੋਟਿਆਂ ਬਾਲਕਾਂ ਵਾਂਗੁ ਬਣਨਾ’ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ (18: 3)। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ‘ਸੁਰਗ ਦਾ ਰਾਜ ਇਹੋ ਜਿਹਿਆਂ ਦਾ ਹੈ।’ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਸੁਰਗ ਦਾ ਰਾਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਰਗਾ ਭਰੋਸਾ ਅਤੇ ਦੀਨ ਸੁਭਾਅ ਹੈ।

ਇਹ ਆਇਤ ਨਵਜੰਮੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ ਬਲਕਿ ਅਸਲ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦੀ ਹੈ। ਜਿਸੂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਬਲਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦਿੱਤੀ। ਨਵਜੰਮੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ ਡਾਕਟਰੀਨ

ਜਾਂ ਸਿੱਖਿਆ ਇੱਥੋਂ ਜਾਂ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਈ ਮਿਸਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਾਰਨ ਸਾਫ਼ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਜੰਮੇ ਬੱਚੇ ਪਾਪ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਬਧਤਿਸਮਾ ‘‘ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਡੀ ਲਈ’’ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2: 38)। ਨਵਜੰਮੇ ਬੱਚੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ, ਤੌਂਥਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਬਧਤਿਸਮੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ (ਮਰਕੁਸ 16: 16; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2: 38; 8: 36-38; ਰੋਮੀਆਂ 10: 9, 10)।

ਨਵਜੰਮੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਬਧਤਿਸਮੇ ਦੀ ਰੀਤ ਤੀਜੀ ਸਦੀ ਈਸਵੀ ਵਿਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ। ਕਬਰਾਂ ਦੇ ਕਈ ਪੱਥਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸ਼ੁਡਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਐਵਰੋਟ ਡਰਗਿਊਸ ਨ ਨਿਚੋੜ ਕੌਛਿਆ ਕਿ ਨਵਜੰਮੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤਸੱਲੀ ਦੇਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦ ਨਵਜੰਮੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਦਰ ਬਹੁਤ ਵਧ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਹੁਤੀ ਦੇਰ ਤਕ ਜਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੇ, ਉਹ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਡਲੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਭਾਗ ਹੋਣ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਧਤਿਸਮਾ ਕਰਵਾ ਦਿੰਦੇ ਸਨ¹ ਪਰ ਖੁਦਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਚਨ ਵਿਚ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਦਿਲਾਸੇ ਦਾ ਇਕਾਇਆਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਦਾ ਕੰਮ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰੀ ਵਛਦਾਰੀ ਉੱਤੇ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਆਇਤ 15. ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਿੜਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯਿਸੂ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿੱਤਾ। ਮਰਕੁਸ ਯਿਸੂ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਲਾਵੇ ਵਿਚ ਲੈਣ ਦਾ ਸਜੀਵ ਚਿੱਤਰਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਮਰਕੁਸ 10: 16)। ਉਸ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਮਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਮੁਤਾਬਿਕ ਦੁਆ ਵੀ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ (19: 13)। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੇਣ ਦੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਹ ਉੱਥੋਂ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਚਲਿਆ ਗਿਆ।

~~~ ਸਬਕ ~~~

ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੇਣਾ (19:13-15)

ਮਾਂ ਬਾਪ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਬੇਹਤਰੀਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਚਾਹ ਸੀ, ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਉਸ ਦਾ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਪਾਉਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਏ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਰਸੂਲਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਾਸ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਉਹ ਉਹਦੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਤੋਂ ਰੁਕੇ ਨਹੀਂ। ਅੱਖੀਰ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਦੁਆ ਕੀਤੀ। ਅੱਜ ਮਸੀਹੀ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਬੇਹਤਰੀਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਤਰੀਕੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਉਸ ਤੋਂ ਬਕਰਤਾਂ ਪਾਉਣ ਲਈ ਲਿਆ ਸਕਦੇ ਹਾਂ: (1) ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਓ, (2) ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਨਕਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਮੂਨਾ ਬਣੋ, (3) ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦਾ ਵਚਨ ਦੱਸੋ, (4) ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਕਲਾਸ ਅਤੇ ਬੰਦਰੀ ਵਿਚ ਲਿਜਾਓ, (5) ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਦੁਆ ਕਰੋ, ਅਤੇ (6) ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸੇਵਕ ਬਣਨ ਲਈ ਦਲੇਰ ਕਰੋ।

ਡੇਵਿਡ ਸਟਿਵਰਟ

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਡੇਵਿਡ ਹਿਲ, ਦ ਗੋਸਪਲ ਆਫ ਸੈਕਿਊਰੀ, ਦ ਨਿਊ ਸੈਕਿਊਰੀ ਬਾਈਬਲ ਕਮੈਂਟਰੀ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸਿਸਿਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰੋਡਮੈਨ ਪਲੱਬੀਸ਼ਿੰਗ ਕੰ., 1972), 282. ²ਟਾਲਮੁਡ ਸੋਫ਼ਰਿਮ 18.5. ³ਐਵਰੋਟ ਡਰਗਿਊਸਨ, “‘ਇਸਕ੍ਰਿਪਸ਼ਨ ਐਂਡ ਓਰੀਜਿਨ ਆਫ ਇਨਫੈਂਟ ਬੈਪਟਿਜ਼ਮ,’” ਜਰਨਲ ਆਫ ਬਿਲੋਂਜੀਕਲ ਸਟੱਡੀਜ n. s. 30 (ਅਪ੍ਰੈਲ 1979): 46.